

شرایط محل استقرار قفس

۱. عمق

قفس های ثابت در مناطق کم عمق دریاچه ها و مخازن یا رودخانه ها و در عمق های کمتر از ۸ متر مستقر می شوند. زیرا پیدا کردن تیرک های بلندتر که بتواند قدرت کافی برای نگه داشتن قفس ها را در عمق بیشتر داشته باشد، مشکل است. عمق آب برای قفس های شناور چندان مهم نیست اما با افزایش عمق، هزینه ها و مشکلات مهار کردن بالا می رود. برای اکثر انواع پرورش در قفس، قفس ها باید در عمق کافی مستقر شوند تا تبادل آب حداکثر باشد و در عین حال کف قفس به اندازه کافی با بستر فاصله داشته باشد. در اثر رسوب مواد زاید در زیر

قفس، کیفیت آب اطراف قفس نامساعد می شود، بنابراین بهتر است ماهی های درون قفس را ۴ الی ۵ متر بالاتر از رسوبات نگهداری کرد. عمق مناسب را می توان با ابزارهایی ساده مثل نخ و شاقول یا با دستگاه های پیچیده مثل اکوساندور به سرعت تعیین کرد. قفس های شناور این مزیت را دارند که می توان آن ها را به آب های عمیق تر منتقل نمود.

۲. بستر

وضعیت بستر، روی انتخاب طرح قفس تاثیر می گذارد. در آب های شیرین فرو کردن پایه های ثابت قفس مشکل است و از قفس های شناور استفاده می شود. اهمیت دریا با بستر صخره ای، وجود جریان لایروبی کننده مناسب و کمترین احتمال ایجاد مولد زاید می باشد، لیکن مهار کردن قفس در این محل ها مشکل است.

۳. جریان آب

تبادل خوب آب هم از لحاظ تامین اکسیژن و هم از لحاظ برطرف کردن مواد زاید حاصل از سوخت و ساز اهمیت دارد. سرعت آب بین ۱ تا ۵ متر در ثانیه مناسب است و سرعت های متوسط بین ۲ تا ۳ نیز نتایج رضایت بخشی نشان داده اند. با افزایش سرعت جریان آب، هزینه های مهار و همچنین ساختمان قفس افزایش می یابد (بوریچ ۱۳۸۰).